

Ali znamo da trebaš sići s Tabora i popeti se s Kristom na Kalvariju. Nisi samo svećenik, ti si i Jaganjac-Zrtva. Impresija, kojom je Krist zadivio svijet, prošla je preko križa (Iv 12, 32). Po ranama Krist je nas otkupio. Jedino izranjen svećenik može primijeniti plodove otkupljenja. Pšenično zrno prije nego bude dostojno oltara treba da prođe kroz mlin, a grožđe kroz tijesak.

Ti si i pastir. Nema pravoga pastira bez patnje. Krist je postigao najveća obraćenja, kad je bio shrvan od umora i boli. Ljudi danas ne traže Boga preko reda u svemiru, nego preko nereda u sebi, preko svog nutarnjeg razočaranja, očaja, sumnja. Ima i danas mnogo sumnjivih, nevjernih Toma. Tek kad im se pokažu ranjene ruke, razderano, probodeno svećeničko srce, može se u njima probuditi vjera.

Nauči od Majke Marije da se nikad ne popneš na Kalvariju-oltar bez srca probodena jednim mačem. Nije bila svećenik, ali, držeći Isusa u Betlemu i na Kalvariji u krilu, mogla je reći: Ovo je tijelo moje, ovo je krv moja. S Njom zajedno izgovaraš iste riječi. Bit ćeš sretan i slavan, ako Gospodin bude vidio na tvojim rukama znakove svoje Muke. Tada ćeš čuti proročke riječi: »Gle na ruke sam te svoje zapisao« (Iz 49, 16). Stoga, razapni se »na hrapavom drvu čovječanstva«, pa ćeš uskrsnuti i činiti, da i drugi uskrsnu.

A sad ustani »kao danica među oblacima, kao pun mjesec na blagdanima, kao ružin cvijet u proljeće, kao ljiljan poljski (Sir 50, 6 i 8) i prinesi Novozavjetnu Žrtvu. Uza te je vijenac braće franjevacca, koji na tvoj milozvučni glas skladno odgovaraju. Sinovi su ovog istog kraja, predvođeni mladim revnim župnikom, upozoruju vjernike neka padnu na koljena pred Gospodinom, koji će do koji čas biti u tvojim rukama. A sav ovaj vjerni narod hvali Boga za ovu milost, časti tebe za odvažnost i u tvojoj Žrtvi gleda svoj spas.

Fra STANKO ROMAC

UZ NOVI HRVATSKI »RIMSKI MISAL«

Da odmah razbijemo svaku sumnju i nagađanje, navedimo podnaslov tog Misala, a glasi: za hrvatski narod Gradišća. Zaista se svi veselimo da je gradišćanskim Hrvatima (u Austriji) uspjelo g. 1962. u Beču tiskati i izdati čitav Rimski misal u njihovu narječju. Od velike je to važnosti za njihov liturgijski i uopće vjerski život, a i lijepa afirmacija njihove nacionalne svijesti. Bez sumnje je izdanje omogućila nedavno osnovana posebna biskupija za Burgenland, a uvodnu je riječ Misalu i napisao prvi njezin biskup Štefan László, koji je »s bratskom ljubavlju« poklonio prošle jeseni na Saboru po jedan primjerak našim biskupima. Kod nas će se dakle taj

Misal malo upotrebljavati, ali hvala Bogu i vrijednim ljudima, što će se na našem starinskom jeziku još negdje liturgijski moliti i pjevati kod Mise.

Prijevod je »po nalogu crkvene prepostavnosti« priredio Msgr. Martin Meršić sa suradnicima: Š. Horvath, dr. A. Blazović OSB, M. Ferčak, G. Horvath, I. Horvath, dr. K. Horvath i J. Mikišić. Na početku je običajan Uvod: Sveta maša, Povijest svete maše, Zgrada sv. maše, Crkveni časi, Crkveno ljeto. Nedilja, Kvatreni dani, Svetki svetcov, Crkvene prateži (ruha), Crkvene farbe (boje), Liturgične posude i spravi, Jezik sv. maše i crkvenih obredov, Tajni jezik liturgičnih činov i znakov. Slijedi Red i čin svete maše: Priprava i predmaša, Aldovna maša, Prefacije, Sancuts, Kanon, Aldovna goščina; Molitve po tihoj sv. maši. Zatim prema najnovijem izdanju latinskog Misala: Maše nedilj i svetkov u redu crkvenoga ljeta, Sveci i neki svetki Gospodinovi i Majke Božje, Skupne maše svecov, Votivne maše, Različne molitve, Za pokojne, Maše za neka mjesta (ali samo one koje se mise u biskupiji Zelezna: Marija Celjanska, Florijan, Ivan Nepomuk, Rita, Ladislav, Donat, Rok, Rozalija, Demetar, Emerik (Mirko) i Leonard). U kratkom je dodatku na koncu Zborna sv. masa (str. 954—71), u kojoj ima i nekoliko vrlo jednostavnih napjeva za misne tekstove koji se »jače« (pjevaju). Vrijedni su kratki uvodi u pojedina doba i blagdane, dobrim dijelom priređeni prema raznim izdanjima austrijske »Zajednice za proučavanje sv. Mise«. Necemo navoditi jezične posebnosti prijevoda, ali se uz stare hrvatske riječi i razmjerno ne premnoge germanizme opaža upliv prijevoda Misala u staroj domovini kao i prijevoda himana o. M. Pavelića (osim kod Posljednice za mrtve koja je jamačno donesena onako kako je narod pjeva od davnine). Papir tisak i uvez su na savremenoj visini, pa je i na tome čestitati našoj vrijednoj gradišćanskoj braći. o. M. K.

LITURGIČNI SEMINAR V LJUBLJANI

Konstitucija vatikanskega crkvenoga zbora o svetem bogoslužju naroča, da je treba duhovnikom, »tako škofijskim kakor redovničkim, ki že delujejo v Gospodovem vinogradu, z vsem primernimi sredstvi pomagati, da bodo vedno polneje